

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Dobrowolski

SSN Elżbieta Karska

w sprawie ze skargi B. D.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn.
V AGa 299/22,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 8 listopada 2023 r.,

- 1. stwierdza, że przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn. V AGa 299/22 nastąpiła przewlekłość;**
- 2. zobowiązuje Sąd Apelacyjny w Katowicach do wyznaczenia terminu posiedzenia w sprawie V AGa 299/22 w terminie 3 (trzech) miesięcy od dnia zwrotu akt;**
- 2. przyznaje B. D. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Katowicach sumę pieniężną w wysokości 2000 (dwa tysiące) złotych;**
- 3. zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Katowicach na rzecz B. D. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po upływie tygodnia od dnia jego doręczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem Najwyższym;**
- 4. oddala skargę w pozostałym zakresie;**

5. zwraca z urzędu B.D. ze Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Katowicach 200 (dwieście) złotych tytułem nienależnie pobranej opłaty sądowej od skargi.

UZASADNIENIE

B. D.(dalej: „skarżący”), działając przez profesjonalnego pełnomocnika - adwokata, wniósł skargę na przewlekłość postępowania sądowego prowadzonego przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn. akt V AGa 299/22. Skarżący wniósł o:

- 1) stwierdzenie, że w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie z apelacji S. Spółki Akcyjnej przeciwko B. D., sygn. akt V AGa 299/22 nastąpiła przewlekłość postępowania;
- 2) wydanie Sądowi rozpoznającemu wskazaną sprawę zalecenia wyznaczenia rozprawy;
- 3) przyznanie od Skarbu Państwa na rzecz Skarżącego kwoty 20 000 zł;
- 4) zasądzenie od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Katowicach kosztów tego postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, że od czasu wniesienia przez niego odpowiedzi na apelację, w sprawie nie zostały podjęte żadne czynności, które zmierzałyby do rozpoznania apelacji i uzyskania dla Skarżącego ostatecznego potwierdzenia zasadności jego twierdzeń. Od 12 miesięcy w sprawie nie zostały podjęte żadne merytoryczne działania, w tym w szczególności nie został wyznaczony żaden (choćby odległy) termin rozprawy. Nie ulega zaś wątpliwości, że Sąd rozpoznający sprawę winien podjąć działania zmierzające do szybkiego rozpatrzenia sprawy, z uwagi na jej charakter dla Skarżącego, który to od 2020 r. próbuje uzyskać zgodę Spółki na wykreślenie wygasłych wpisów hipotecznych, które uniemożliwiają przekazanie przez Skarżącego gospodarstwa rolnego synowi. Skarżący pozostaje natomiast w stanie niepewności co do dalszych losów tego

gospodarstwa rolnego. Skarżący jest osobą w podeszłym wieku, któremu zależy na uporządkowaniu swoich spraw rodzinnych i zawodowych.

Skarżący zarzucił, że sąd rozpoznający sprawę działa w sposób opieszały, co powoduje, że nie jest on w stanie uzyskać tak istotnego dla niego rozstrzygnięcia związanego ze swoją sytuacją majątkową, na znaczną sumę obciążenia widniejącego w księgach wieczystych nieruchomości rolnej, którą chciałby przekazać synowi. Przez cały ten czas, z uwagi na brak jednoznacznej sytuacji prawnej tej nieruchomości, w obciążonym gospodarstwie rolnym nie są czynione żadne inwestycje, co powoduje, że gospodarstwo rolne nie może się rozwijać, a w konsekwencji ma to wpływ na kondycję finansową skarżącego i jego rodziny.

Powołując się na postanowienie Sądu Najwyższego z 22 marca 2017 r., III SPP 7/17 wskazał, że ustawa nie określa przeciętnego czasu oczekiwania na rozpatrzenie sprawy. W judykaturze zasadniczo za przewlekłe uznaje się postępowanie, w którym zwłoka w czynnościach jest nadmierna (rażąca) i nie znajduje uzasadnienia w obiektywnych okolicznościach sprawy. Tym samym już kilka miesięcy zwłoki w rozpoznaniu sprawy, mając na uwadze złożoność sprawy, postępowanie samego skarżącego i właściwych organów, jak również znaczenie przedmiotu postępowania dla skarżącego, oznacza, że doszło do przewlekłości postępowania, a stronie skarżącej należy się przyznanie odpowiedniej sumy pieniężnej, która stanowi sankcję dla państwa za wadliwe zorganizowanie wymiaru sprawiedliwości oraz rekompensatę dla skarżącego za krzywdę moralną spowodowaną przewlekłością postępowania. Odpowiednia suma pieniężna pełni rolę swoistego zadośćuczynienia za stres i frustrację, spowodowane przewlekłością postępowania sądowego.

W odpowiedzi na powyższe Prezes Sądu Apelacyjnego (dalej: „Prezes”), na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „u.s.p.p.”) zgłosił swój udział w postępowaniu wywołanym skargą i wniósł o jej oddalenie.

Prezes podniósł, że od dnia wniesienia pozwu w tej sprawie do dnia wniesienia skargi nie upłynął jeszcze okres trzech lat. Z treści art. 1 ust. 3 ustawy wynika, że jej przepisy stosuje się zgodnie ze standardami wynikającymi z Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r. (Dz. U. 1993, Nr 61, poz. 284; dalej: „Konwencja”). Konwencja nie definiuje pojęcia przewlekłości, a jedynie posługuje się sformułowaniem „rozpoznanie sprawy w rozsądnym terminie”. W orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka postępowanie w sprawie określa się jako całość tego postępowania, a więc ocenie powinno podlegać całościowo postępowanie przed sądem pierwszej i drugiej instancji - a nie tylko jego aktualna faza (zob. np. wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z 16 stycznia 2007 r., skarga nr 15667/03, Wolf przeciwko Polsce). Utrwalone orzecznictwo Trybunału uznaje, że sprawa jest prowadzona przewlekłe, jeżeli trwa dłużej niż trzy lata w jednej instancji (zob. np. wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z 10 lipca 1984 r., skarga nr 8990/80, Guincho przeciwko Portugalii.), a w dwóch instancjach powyżej pięciu lat (zob. wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z 7 lutego 2006 r., skarga nr 19249/02, Donnadieu przeciwko Francji). Trudno zatem uznać, że postępowanie toczy się przewlekłe w rozumieniu tej Konwencji, zwłaszcza że rozpoznawana sprawa nie należy do prostych.

W dalszej kolejności Prezes wskazał, że każda sprawa co do zasady podlega rozpoznaniu według kolejności wpływu, do czego zobowiązuje § 79 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2019 r. Regulamin urzędowania sądów powszechnych (tj. Dz.U. 2022, poz. 2514 ze zm.). Rozpoznawana sprawa nie należy do kategorii spraw, które z woli ustawodawcy powinny być rozpoznawane poza kolejnością. W obecnej sytuacji kadrowej wydziału, przy uwzględnieniu tendencji wzrostowej wpływu spraw, nie jest możliwe rozpoznawanie apelacji w terminach zadowalających strony. Wpływ spraw do V Wydziału Cywilnego Sądu Apelacyjnego w Katowicach wzrósł w sposób znaczący. Dla porównania wskazać należy, że w miesiącu styczniu 2019 r. wpłynęło 36 spraw z kategorii ACa i 43 sprawy z kategorii AGa, natomiast w miesiącu styczniu 2020 r. wpłynęło już 67 spraw z kategorii ACa i 60 spraw z kategorii AGa. Łącznie w obu kategoriach wpłynęło więc o 48 spraw więcej.

W roku 2020 wpłynęło 1587 spraw, z czego pozostało do załatwienia 1650, ale już w roku 2021 wpłynęło 1997 spraw apelacyjnych, a do załatwienia pozostało 1770 spraw. W pierwszej połowie 2022 r. nastąpił kolejny wzrost wpływu o 36 %. Taki wzrost wpływu spraw powoduje, że sędziowie nie są w stanie doprowadzić do likwidacji zaległości. Wpływ spraw jest trudny do przewidzenia, a w sposób istotny zwiększył się on po przerwie w prowadzeniu rozpraw w związku ze stanem epidemii. W sposób znaczący zmniejszyła się też obsada kadrowa sędziów orzekających w wydziale, co spowodowało rozdzielenie spraw tych sędziów na pozostałych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 u.s.p.p., strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego.

Ustawodawca w ustawie o skardze na przewlekłość nie określił wyraźnie, jaki okres oczekiwania na rozpoznanie sprawy należy uznać za nieuzasadnioną zwłokę. Niemniej w orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowane jest stanowisko, że przewlekłość jest pojęciem odnoszącym się do konkretnego zdarzenia, które po wnikliwej analizie należałoby uznać za nadmiernie rozciągnięte w czasie i niezasadnie przedłużające się (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z 21 kwietnia 2021 r., I NSP 20/21 oraz z 15 listopada 2022 r., I NSP 322/22).

Podnosi się przy tym, że ocena, czy w konkretnej sprawie doszło do przewlekłości postępowania, nie powinna ograniczać się wyłącznie do upływu czasu i subiektywnych odczuć skarżącego, lecz powinna być wypadkową czynników obiektywnych oraz czasu niezbędnego do podejmowania działań zgodnych z obowiązującymi przepisami, przewidującymi zachowanie określonych

procedur (zob. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 11 maja 2005 r., II S 26/05).

Oceniając, czy w danej sprawie mamy do czynienia z przewlekłością postępowania, należy zatem brać pod uwagę kryteria określone w art. 2 ust. 2 u.s.p.p., zgodnie z którymi dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, a także uwzględnić łączny dotychczasowy czas postępowania, od jego wszczęcia do chwili rozpoznania skargi, charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej złożoności, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

Podobnie przesłanki stwierdzenia przewlekłości postępowania określa Europejski Trybunał Praw Człowieka, wskazując, że przy ocenie, czy przewlekłość postępowania jest nieuzasadniona, powinna następować w świetle szczególnych warunków sprawy i przy uwzględnieniu takich kryteriów, jak skomplikowanie (stopień złożoności) sprawy, zachowanie stron i organów prowadzących sprawę oraz znaczenia materii objętej skargą (zob. wyroki Europejskiego Trybunału Praw Człowieka: z 21 września 2000 r., skarga nr 33082/96, w sprawie *Wojnowicz przeciwko Polsce*; z 4 kwietnia 2000 r., skarga nr 38670/97, w sprawie *Dewicka przeciwko Polsce*; z 26 października 2000 r., skarga nr 25693/94, w sprawie *Sobczyk przeciwko Polsce*; z 26 lipca 2001 r., skarga nr 29691/96, w sprawie *Jedamski przeciwko Polsce*; z 14 stycznia 2003 r., skarga nr 39505/98, w sprawie *W.M. przeciwko Polsce*; zob. też M.A. Nowicki, *Europejski Trybunał Praw Człowieka – orzecznictwo, Tom I – Prawo do rzetelnego procesu sądowego*, Kraków 2001, s. 46 i n. oraz powołane tam orzecznictwo tego Trybunału).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się zarówno zindywidualizowany charakter oceny (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 11 lipca 2019 r., I NSP 48/19; z 6 maja 2020 r., I NSP 34/20; z 10 listopada 2020 r., I NSP 142/20; z 28 września 2021 r., I NSP 145/21; z 14 września 2022 r., I NSP 251/22; z 15 listopada 2022 r., I NSP 322/22), jak i okoliczność, że jedynie nadmierne odstępstwa od czasu koniecznego do wykonania określonych czynności

sądowych, prac i procedur mogą być uznawane za tworzące stan nieuzasadnionej zwłoki (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z 13 lipca 2017 r., III SPP 33/17; z 21 kwietnia 2021 r., I NSP 20/21).

W okolicznościach niniejszej sprawy Sąd Najwyższy stwierdził, że podniesiony w skardze zarzut przewlekłości postępowania toczącego się prze Sądem Apelacyjnym w Katowicach pod sygn. V AGa 299/22 jest uzasadniony.

Z akt przedmiotowej sprawy wynika, że sprawa zawisła na skutek wniesienia 31 maja 2021 r. przez skarżącego pozwu do Sądu Okręgowego w Katowicach, który wydał wyrok w dniu 29 kwietnia 2022 r., III GC 353/21. Apelacja od powyższego wyroku została wniesiona 1 czerwca 2022 r., a wpłynęła do Sądu Apelacyjnego w Katowicach 23 czerwca 2022 r., gdzie została zarejestrowana pod sygn. V AGa 299/22, strony zostały pouczone o treści art. 374 k.p.c., następnie 11 lipca 2022 r. doręczono odpis apelacji pozwanemu, odpowiedź na apelację została złożona w siedzibie Sądu apelacyjnego w Katowicach 27 lipca 2022 r., następnego dnia sprawa została odłożona do oczekujących na wylosowanie składu. 23 lutego 2023 r. dokonano losowania sędziego referenta, sprawa została wpisana do kalendarza, a strony zostały pouczone o treści art. 42a § 5 ustawy z 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 217). Zarządzeniem z 24 lipca 2023 r. sprawa została odłożona do oczekujących na wyznaczenie terminu.

Od momentu wpływu akt tej sprawy wraz z apelacją do Sądu Apelacyjnego w Katowicach do chwili wniesienia rozpoznawanej skargi na przewlekłość postępowania minęło 13 miesięcy, a w sprawie nadal nie został wyznaczony termin rozprawy apelacyjnej. Jedyne czynności podjęte w tym okresie przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie polegały zaś wyłącznie na przeprowadzeniu losowania sędziego referenta oraz doręczeniu odpisu apelacji pełnomocnikowi pozwanego.

W ocenie Sądu Najwyższego powyższe okoliczności uzasadniają stwierdzenie, że sporne postępowanie apelacyjne o sygn. V AGa 299/22 toczy się dłużej, niż to jest konieczne dla prawidłowego wyjaśnienia wszystkich okoliczności faktycznych i prawnych, istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a tym samym że w postępowaniu objętym skargą nie dochowano wynikających z wyżej powołanego orzecznictwa standardów rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej

zwłoki. Sąd Najwyższy nie stwierdził natomiast żadnych okoliczności, które mogłyby usprawiedliwić liczącą ponad 13 miesięcy zwłokę w wyznaczeniu terminu rozpoznaniu sprawy o sygn. V AGa 299/22.

Sąd Najwyższy podkreśla także, że wskazywane przez Prezesa Sądu Apelacyjnego w Katowicach braki kadrowe, nie uzasadniają zaistniałej zwłoki w rozpoznaniu spornego postępowania apelacyjnego. Obowiązkiem Państwa jest bowiem zapewnienie takiego sposobu funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości, aby rozstrzygnięcie sprawy nie trwało dłużej niż to jest konieczne (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 21 marca 2006 r., III SPP 13/06; z 21 kwietnia 2021 r., I NSP 20/21). Zła organizacja wymiaru sprawiedliwości, brak odpowiedniego budżetu czy też zbyt duża ilość spraw przypadająca na jednego sędziego nie powinny obciążać uczestników postępowania. Prawem strony każdego postępowania jest bowiem zgodnie z art. 6 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, aby odbyło się ono w rozsądnym terminie (zob. M. Mrowicki, *Przewlekłość postępowania i jej systemowy charakter w Polsce. Glosa do wyroku ETPC z 7 lipca 2015 r., nr: 72287/10, 13927/11 i 46187/11*, LEX/el. 2016, s. 7). Odpowiedzialność za przewlekłe prowadzenie postępowania spoczywa na Państwie, nawet wówczas, gdy nie sposób odpowiedzialności za taki stan rzeczy przypisać - jak ma to miejsce w niniejszej sprawie - konkretnemu sędziemu kierującemu postępowaniem, czy sędziemu pełniącemu obowiązki administracyjne w zakresie organizacji pracy sądu lub wydziału. Duży napływ spraw, jak również ograniczona ilość sędziów mogących je rozpoznać, nie może przecież usprawiedliwiać przewlekłości postępowania i tym samym wpływać negatywnie na sytuację strony, której przysługuje prawo do rozpoznania jej sprawy w rozsądnym terminie (postanowienie Sądu Najwyższego z 16 marca 2022 r. I NSP 35/22).

Uwzględniając skargę, zgodnie z art. 12 ust. 4 i ust. 5 pkt 1 u.s.p.p., Sąd Najwyższy przyznał od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Katowicach na rzecz skarżącego sumę pieniężną w kwocie 2000 zł, oddalając żądanie w pozostałym zakresie.

Przyjmuje się, że „odpowiednia suma pieniężna” w rozumieniu art. 12 ust. 4 u.s.p.p. stanowi sankcję dla Państwa za wadliwe zorganizowanie wymiaru

sprawiedliwości oraz rekompensatę dla skarżącego za krzywdę moralną spowodowaną przewlekłością postępowania. Przy czym wysokość tej sumy pieniężnej musi być proporcjonalna do wielkości zwłoki (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 21 kwietnia 2021 r., I NSP 20/21) i mieścić się w granicach od 2000 do 20 000 zł. Jednocześnie kwota zasądzana na podstawie art. 12 ust. 4 u.s.p.p. musi obejmować kwotę nie mniejszą niż 500 zł za każdy rok dotychczasowego trwania postępowania, niezależnie od tego, ilu etapów postępowania dotyczy stwierdzona przewlekłość postępowania. Sąd może przyznać sumę pieniężną wyższą niż 500 zł za każdy rok dotychczasowego trwania postępowania, jeżeli sprawa ma szczególne znaczenie dla skarżącego, który swoją postawą nie przyczynił się w sposób zawiniony do wydłużenia czasu trwania postępowania.

Odpowiednia suma pieniężna pełni rolę swoistego zadośćuczynienia za stres i frustrację, spowodowane przewlekłością postępowania sądowego (Postanowienie Sądu Najwyższego - z dnia 16 marca 2022 r., I NSP 35/22). Określając wymiar przyznanej skarżącemu sumy pieniężnej, Sąd Najwyższy miał na uwadze, że w badanej sprawie przewlekłość postępowania wystąpiła na jednym z jego etapów, tj. w postępowaniu apelacyjnym, i trwała ponad 13 miesięcy (licząc od momentu wszczęcia postępowania apelacyjnego do momentu złożenia niniejszej skargi na przewlekłość). Jednocześnie nie ulega wątpliwości, że w rozpoznawanym przypadku nie była ona spowodowana ani materią sprawy, ani jej zawartością, ani obstrukcyjnym zachowaniem skarżącego. Jest również niewątpliwe, że sprawa, której dotyczy skarga na przewlekłość, ma istotne znaczenie dla skarżącego choćby. Przedmiotem postępowania jest bowiem rozstrzygnięcie kwestii obciążenia hipoteką nieruchomości rolnej, która stanowi podstawowe źródło dochodu całej rodziny. Brak rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie znacznie ogranicza możliwość dysonowania przez skarżącego jego własnością. Ustalając wysokość sumy pieniężnej z tytułu przewlekłości postępowania sądowego Sąd Najwyższy wziął pod uwagę charakter i znaczenie sprawy oraz czas trwania zwłoki w podejmowaniu czynności przez Sąd Apelacyjny w Katowicach, a także to, że skarżący w uzasadnieniu wywiedzionej skargi nie rozwinął kwestii dotyczącej wysokości żadnej sumy pieniężnej.

Nadto wskazać należy, że apelacja skarżącego nie została rozpoznana, zatem skarżący nadal oczekuje na wyrok Sądu II instancji.

Zgodnie natomiast z art. 12 ust. 3 u.s.p.p., na żądanie skarżącego lub z urzędu sąd zaleca podjęcie przez sąd rozpoznający sprawę co do istoty albo przez prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie, chyba że wydanie zaleceń jest oczywiście zbędne. Zalecenia nie mogą wkraczać w zakres oceny faktycznej i prawnej sprawy. Wobec tego, że w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach pod sygn. akt V AGa 299/22 dotychczas nie został wyznaczony termin rozpoznania apelacji, Sąd Najwyższy zalecił jej wyznaczenie w terminie 3 miesięcy od dnia zwrotu akt Prezesowi Sądu Apelacyjnego w Krakowie.

Na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p. oraz § 14 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1964) Sąd Najwyższy zasądził od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Krakowie na rzecz skarżącego kwotę 240 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Mając na względzie dyspozycję art. 98 § 1¹ k.p.c. Sąd Najwyższy zasądził odsetki w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego od kwoty 240 złotych za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia zobowiązanemu postanowienia Sądu Najwyższego do dnia zapłaty.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[SOP]

[a!]

